

Господ, на Когото служите

„Но Исус ги повика и им каза: Вие знаете, че ония, които се считат за управители на народите, господстват над тях и големците им властват над тях. Но между вас не е така. Който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител. „
(Марк 10:42, 43)

Събота
10 Септември

Божествено назначение: на разположение ли си?

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Ефес.6:7

Сърцето ми затуптяваше силно всеки път, когато си спомнях за нея. Този път и се обадох. „Добре ли си?“ попитах аз.

„Избухна пожар в магазина, където се намирам в момента!“ каза тя нервно. Веднага се помолех за закрила над семейството и. Моето телефонно обаждане! Беше ли просто съвпадение или беше Божествено назначение?

Ние сме спасени по благодат. Затова и служим заради тази благодат. Християнската служба е привилегия, не изискване. Тя ни дава възможността да бъдем под Божествено назначение. Така се срещаме с Баща и Син, които ни уговарят специална мисия. Защото Исус казва: „Аз и Моят Баща сме едно“ (Иоан 10:17) Когато приемем Бог- Син като Господ и Спасител, ние се предоставяме на разположение на Бог- Свети Дух, като канал на благословения. Тогава признаваме Бог- Баща, като Господар и Цар на нашия живот и Исус Христос като Господ, на когото служим.

**Християнската
служба е привилегия, не
изискване.**

Служенето се извършва от някой, който служи. То осигурява помощ и облага, за този, който го получава. Даден ни е съветът да „славим Бога с реално служене, като правим всичко

, което е по силите ни за издигане славата на името Му.“? Нашата единствена цел трябва да е да бъдем на разположение за работата на Святия Дух и да се свържем с „връзката, която ни свързва с Бог и нашите съчовеци.“? Когато се съединим с Божествена сила, небето забелязва добрите ни дела и любезността ни, защото те доставят удоволствие на Бога. Павел подчертава важността на тази мисия и отправя предизвикателство към ранната църква да „представите телата си в жива жертва,...което е вашата благодаразумна служба.“ (Римл. 12:1, НКJ) Яков подсилва този факт и обяснява, че „чиста и неосквернена служба пред Отец е да преглежда човек сирачетата и вдовиците в неволята им и да пази себе си неопетнен от света.“ (Яков 1:27, НКJ) „Този, който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга.“ (Мат.20:27)

Само когато нашата воля е свързана с Неговата и нашият дух с Неговия, работата ни ще има стойност за Него. Тогава ще чуем от устните Му: „Браво, добри и верни слуго!..Ела и сподели радостта на господаря си!“ (Мат.25:21, NIV) Нека Исус Христос стане Богът, на когото служите. Предоставете се на Негово разположение. Приемете мисията Му. Той ще ви помаже със Своето божествено назначение. На разположение ли сте?

Откриване на доказателството в Исус

ЧЕРНО НА БЯЛО

1Сол.5:21

„Специален сигнал за тревога, до всички подразделения. Изпратете помощ. Това е бюлетин до всички подразделения в Палестина. Издирва се заподозрян. Докладвано беше, че е висок, с тъмна коса, от мъжки пол, с миловидно изражение. Заподозреният се представя с името „Исус“ и е бил видян да се движи с местната банда.“

„Заподозреният е въоръжен, но не е опасен. Бъдете внимателни. Последно е бил видян, облечен от главата до петите в бял лен и обут със сандали. Намерени са петна от кръв и разкъсани парчета лен. Очевидец каза, че има рани от лявата си страна, по ръцете и краката. Според репортажи, той е избягал.“

И така, какви са доказателствата? Защо да ви вярвам?

Доказателството		
Раждане	Мат.1:24	Около 4г. Пр. Хр.
	Мат.2:1	Витлеем, Израил
Смърт	Мат.3:2	Ок. 27г. Сл.Хр.
За последно видян	Марк 16:9; Лука 24:34; Йоан 20:26; 1Коринт.15:6	Много свидетели
Сандали	Мат.3:11	Типични за времето обувки
Белези	Лука 20:27; Лука 24:39	Ръце, крака, тяло
Кръв	Лука 22:44 Кръв в Гетсимания Марк 14:24 Нова кръв/вино	Кървави петна

ОК Имате фактите. Видяхте доказателството. Вие решавате.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Никои не поставя под въпрос реалността на терористичните атаки от 11 Септември. Защо някои хора се съмняват в доказателствата за живота на Христос?

2. Много хора смятат Библията за неопетнено Божие Слово, за неопровержимо доказателство за мисията и жертвата на Исус. Има ли противоречия в Библията които засягат вярата ти в нейните доказателства?

3. Тома трябваше да докосне раните на Исус преди да може да повярва. До какво трябва да се докоснеш, буквално или метафорично, за да повярваш в спасението?

Понеделник
12 септември

На твоя служба

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Йоан 13:1-15; Римл. 12:4-8; 1Коринт. 12:28-13:3; Лука 10:38-42

„Истина ви казвам, докато житното зърно не падне в земята и не умре, то остава само семе...Който обича живота си ще го изгуби, и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот. Който ми служи, трябва да ме следва, и там, където съм аз, ще бъде и служителят ми. Моят Баща ще почете този, който ми служи.“ (Йоан 12:24-26, NIV)

Готови ли сте да се откажете от живота си? Готови ли сте да оставите всичките си мечти и цели, за да работите за каузата на Исус? Какво ще дадете в замяна за душата си - образование, семейство, приятели, пари, слава, дом, кола или дори живота си? И

**Павел ни напомня, че
всички дарби и служби са
нищо без любов.**

после? Исус казва: „Който ми служи, трябва да ме следва, и там, където съм аз, ще бъде и служителят ми.“ (Стх 26, NIV) Там ли сте, където е Исус? „Урокът на сеячът и семето ни учи на щедрост. Който се

оскъдно, оскъдно ще и да пожъне, а който се щедро, щедро ще и да пожъне.“ (2Коринт.9:6).... Само чрез жертвата на Исус, Семето, може да бъде донесен плод в Божието царство. В съответствие със закона на царството на растенията, животът е резултат от Неговата смърт. Така че при всички, които донасят плод, като работници заедно с Исус, самолюбието и собственият интерес трябва да умрат. Животът трябва да бъде хвърлен в браздата на нуждата на света. Но законът на саможертва е закон на самозапазване. Земеделецът запазва житното зърно като го хвърля в пръстта. Така и животът, който ще бъде запазен, е живот, който доброволно е предоставен в служба на Бог и на хората” *

Оригиналната гръцка дума за слуга, *diakonos*, може също да бъде преведена като служител или дякон в Йоан 12:26. Всъщност, *diakonos*, е преведена в KJV като служител в 20 от общо 31 пъти, които е използвана. (Виж Марк 10:43; Римл.13:4; 2Коринт.6:4) Когато ние, като християни, предадем живота си на Исус, Той е казал, че ще бъде с нас във всяка стъпка от пътя. Всъщност, Исус казва, че Той ще ни носи (Йоан 21:18) и всичко, което трябва да направим, е да пожелаем да бъдем носени. Обещанието за принасяне на изобилен плод е дадено на всеки, който следва Христос (Йоан 15:1-8).

В Йоан 13:1-15 Исус ни представя вдъхновяващ пример на служене и смирение. Беше възникнал спор между учениците кой от тях е считан за най-велик. Исус им каза: „Царете на народите господарстват над тях, и тия, които ги владееят, се наричат благодетели. Но вие недейте така, а по-големият между вас нека стане като по-младият, и който началства, като онзи, който слугува“ (Лука 22:25-27).

(Виж също Мат.18:1-3; 20:20-28; Марк 9:33-37; 10:35-45; Лука 9:46-48) Исус, Словото станало плът, не само говори на учениците, но им показва истинското величие като им изми нозете. Това е била работа на слугата.

В Римл.12:4-8 Павел продължава да подчертава важността на темата за служенето. Неговият фокус, обаче се премества от индивидуалната личност към колективното служене, признавайки и използвайки специфичните дарби, дадени на всеки член. Мнението на Павел се предхожда от съвет за смирение. В Римл. 12:3 се казва, че не е добре да се смятаме за по-големи, отколкото трябва. В тялото, Христос никога не е по-важен от друг. Членовете трябва да осъзнаят, че служенето за другите е техният фокус. Обявявайки своята мисия (Лука 4:18, 19), Исус обявява мисия на служене. В Мат. 20:28 Той казва, че не е дошъл, да Му служат, а за да служи.

Ние сме спасени само по благодат чрез вяра. Всичко, което правим в служба към нашите съчовеци трябва да вършим с любов, мотивирани от любов. Святият Дух, третата личност на Божеството е Този, Който дава на мъже и жени дарбите на служенето. 1Коринт.12 описва изобилие от дарби, поддържа ги и ги съпоставя с метафората на църквата като тяло. Павел ни учи, че както различните части на тялото изпълняват специална функция, така и отделният член на църквата със своите дарби изпълнява специална функция. Но в 1Коринт.13:1-3, Павел ни напомня, че всички дарби и служби са нищо без любов.

В служенето на другите съществува тенденцията човек да се фокусира върху самия себе си, а не върху нашия Господар. Лука 10:38-42 ни дава перфектен пример за това. Сестрите на Лазар - Мария и Марта, са поканили Исус на гости в своя дом. Мария стои седнала до Исус и слуша вечните истини, които Той разказва. „Марта се залисваше с много шетане“ (Лука 10:40). След като Марта се оплаква, че сестра и не ѝ помага, Исус оцени, че Мария е избрала по-доброто. Въпреки, че е необходимо служене, Исус каза, че материалните неща, от които толкова се интересува Марта, могат да ѝ бъдат отнети. Собственото аз бе господар на нейното служене, а не Исус.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Библията представя много парадокси, включително и смъртта на Исус, чрез която всички получаваме живот. Как е възможно да ръководим като служители в същото време да бъдем слуги, да отстояваме правата си и да бъдем смирени?

2. Помислете за нови начини да служите на Бога както индивидуално, така и колективно (като група)? Поставете си цел този месец да Му служите активно по 3 нови начина.

3. Ако е възможно да се служи на Бога или човечеството с погрешни мотиви, какви биха могли да бъдат те? Как тези погрешни мотиви могат да бъдат заменени от мотивът любов?

СВИДЕТЕЛСТВО

Фил.4:13

„Господи, какво искаш да направя? Как мога да почета и прославя името ти на земята?’ Души загиват навсякъде около нас и каква отговорност носят младите за довеждането им при Христос?”

Тази мисъл трябва да занимава всеки ден от живота ни, да бъде в сърцата, умовете и душите ни. Като млади християни, носим отговорност пред нашия небесен Баща и спрямо хората от този свят, да служим, давайки от себе си, всичко, което вече Бог е дал на нас.

Независимо какви са нашите цели, всички сме призвани да бъдем Негови слуги и слуги на другите. Нашият Господ ни е дал толкова много, време е да Му го дадем обратно.

Ти значиш всичко за Бог, какво означава Той за теб? Ако Господ е всичко за теб, ако те е благословил, тогава трябва да споделиш това с останалия свят. Ще загинат хора, хора, които би могло да бъдат спасени, ако някой им би предал Божието послание. Чрез нашето

служене ние проповядваме Божието послание и сеем семена, които някой ден ще пораснат. Нищо не би расло, ако не биха били посадени семена в почвата. Всичко започва с едно семенце.

„В Божието дело има място за всички”

„В Божието дело има място за всички, които са изпълнени с дух на себепожертвователност. Бог призовава мъже и жени, които са готови да се откажат от себе си, заради другите, които са готови да пожертват всичко, което имат и са, за Неговото дело.”?

Да познаваш Бога означава да си изпитал Неговата любов, защото Той е любов и ни обича безкористно. Така и ние трябва да имаме същия вид любов към другите. Безкористност и себепожертвователност означава да дадеш от себе си, дори и когато нямаш какво да дадеш.

Стажанти на Главния Лекар

Сряда
14 Септември

ИМА КАК

1Коринт.12; Галат.6:10

„Виждам Бог във всяко човешко същество. Когато мия раните на прокаженя, чувствам, че се грижа за Господа. Не е ли това невероятно преживяване?“? Това бяха думите на Майка Тереза, на която беше дадена Нобеловата Награда на Мира за нейното посвещение в грижа за нежеланите, необичаните, и изоставените. Пътувайки из бедните квартали да търси прокажени, жертви на СПИН и занемарени деца, тя беше облечена с еднодоларово сари (инд. женска греха), за да се идентифицира с тези, които едва успяваха да оцелеят. Нейната мисия бе да ги докосне, тях, които бяха считани физически и социално недостойни за докосване. Майка Тереза беше наистина един „Ангел на Милостта.“?

Животът на Исус на земята беше подобен. Той търсеше тези, които имаха физически и духовни нужди и се грижеше за тях, докато оздравеят. Никога не се наложи Неговите пациенти

да бъдат прехвърлени на друг лекар, нито веднъж не отблъсна умираща душа. Никога не се появи

Как ставаме стажанти на Главния Лекар?

състояние, толкова хронично, за да не може да го изцели - дори и смъртта. Христос беше наистина Главният Лекар. Като негови асистенти сме призвани да показваме на този свят Сила, която лекува и възстановява безусловно.

Как ставаме стажанти на Главния Лекар? Ето няколко стъпки:

1. Намери „специализация“, която пасва лично на теб. Не всеки може да бъде един и същ вид лекар. Колкото повече специалисти има, толкова повече болести могат да бъдат излекувани. В 1Коринт.12 ни се напомня, че Светият Дух благославя различни хора с различни дарби, и всички са еднакво важни за Христовата изцелителна служба.

2. Съчувствай на пациентите си. „Бог изисква от Своя народ да бъде много по-състрадателен и милостив към нещастните, отколкото е...Бог изисква същото внимание, което се дава на вдовицата и сирачето да бъде давано и на слепия и на тези, които страдат от болката на други физически недъзи.“?

3. Не забравяй, че работиш в Спешно отделение. Хората умираат около нас невероятно бързо, загубени, без надежда за изцеление или спасение. „Има огромна работа, която трябва да бъде свършена, колкото повече се приближаваме към края на земната история. Тя няма да намалее, но когато свършената Божия любов е в сърцето, могат да бъдат направени прекрасни неща.“

4. Осъзнай, че си винаги на „повикване“. Никога не закъснявай да помогнеш на някой, който е в беда. „Доколкото имаме възможност, нека правим добро на всички, а най-вече на своите по вяра“ (Галат.6:10 НКJV).

1. Цитат от CNN.com за Майка Тереза.

2. „Ангел на Милостта“ е заглавието на биографията на CNN за живота на Майка Тереза.
<http://www.cnn.com/WORLD/9709/mother.teresa>

3. My Life Today, cmp.243.

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Мат. 7:16-23; 20:26, 27

Мисълта за служенето повдига много въпроси между християните. Колко важно е служенето за нашия християнски вървеш? Необходими ли са действия на служба за спасението? Как се справяме с опасността от съревнование, когато става дума за служене? Може би отговорите, които търсим са ни убягнали, защото сме се опитали да изследваме този предмет ориентирани към „какво“, вместо към „защо“, обръщайки по този начин фокуса си в обратната посока..

За да разберем практическото значение на служенето е необходимо да определим действията на служене като следствие, а не като

Издаваме в рутината да се концентрираме върху действието.

причина. Често мислим, че трябва да храним гладните, да обличаме голите и да се грижим за болните, ако се надяваме да бъдем спасени. Тази мисъл създава схващането, че вършим всичко това, за да получим нещо в замяна.

Концентрираме се върху действието, което навежда на мисълта, че служенето не е част от характера ни, но изисква съзнателно усилие, за да бъде извършено. Служенето, за което се говори в 1Коринт.13 е описано като „милосърдие“ и като част от естеството на християнина. За неща, които са част от характера ни, не се налага съзнателно да си напомняме, ние ги правим автоматично, по навик.

Духът на служене е също толкова важен, колкото самото служене. Той е вечно развиващата се последица от непрестанното общение на сърцето с Христос. Когато това се случи, резултатите са непринудено служене на другите. Това има пред вид Библията с думите „по плодовете им ще ги познаете“. Когато говори за невярващите, тя заявява: „между вас не ще бъде така“ (Мат.20:26). Може би този пасаж не говори само за величие според стандарта на хората, но за истинското величие. Хората да видят нещо различно в нас. Ще бъдем смятани за велики, не защото имаме власт върху някого, а защото се стараем да служим на всички с непристорена искреност на сърцето.

Ако мислим за служенето, като за нещо, което трябва да правим, тогава фокусът ни е в обратната посока. Тези, които ще бъдат в Божието царство, са служили на другите, но служенето не е билетът за Божието царство. То е отражение на отношението и връзката на личността с Исус Христос. Не е възможно да сме преживели опитност с Него без да се променим. Колкото по-близо идваме до Него, толкова повече характерът ни заприличва на Неговия, вливайки нов дух в сърцата ни. Дух, който не се концентрира върху действието, а върху личността и начина, по който се извършва действието.

Служба или служене на нас?

Петък
16 септември

ИЗСЛЕДВАНЕ

Марко 10:42,43

С ДВЕ ДУМИ

Лесно е да се успокоим, когато допринасяме за живота на местната църква и да почувстваме, че сме оправдани според количеството време, което отделяме, за да служим на другите. Исус ни предизвиква, и в словото Си и чрез пример, да излезем от удобните места, за да използваме духовните си дарби в служба за Него. Ние често възнамеряваме да достигнем личности, които не са християни, но се отдръпваме, защото сме твърде заети, защото не се чувстваме квалифицирани, или защото чакаме да стане нещо забележително за да се включим. Исус взе кърпа и изми краката им. Значение има простото, смирено служене.

А ЗАЩО НЕ?

- Да направите колаж със снимки на хора включени в служене. Поставете колажа на голямо платно за стена и го сложете на видимо място, за да ви напомня да си създавате възможности да „работите с Великия Лекар“.
- Обсъдете и съставете с приятели списък от начини, по които можете да служите като правите малки неща за съседите или обществото, в което е разположена църквата.
- Изучете възможностите за служене, които са изброени в интернет страницата на Адвентната Мрежа за Доброволно Служене <http://www.hesaidgo.net>, които може да представляват интерес за вас.
- Вслушайте се в отпратени молитви, за да намерите възможности за служене.
- Организирайте малка група в църквата си - „Случайни дела на милост“. (Разгледайте интернет страницата за „100 идеи за личности и групи“ на <http://www.actsofkindness.org/community>).

ВРЪЗКИ

Адвентната Мрежа за Доброволно Служене, <http://www.hesaidgo.net>
Крис и Йоланда Блейк, Подновете вашето съботно училище.
<http://www.creativeministry.org/resources/smallgroups/Reinvent/Reinvent.htm>